

- 1 Inculpatul C.G. a fost trimis în judecată pentru că a împiedicat părțile vătămate P.M. și P.L. să folosească terenul ce le-a fost atribuit în deplină proprietate și posesie printr-o hotărâre judecătorească pronunțată în contradictoriu cu inculpatul, acesta din urmă edificând, ulterior punerii în posesie a părților vătămate, o seră. În cauză s-a stabilit că, prin sentința civilă nr.875/01.03.2005 a Judecătoriei X, definitivă și irevocabilă, investită cu atare cu formulă executorie, inculpatul C.G. a fost obligat să lase în deplină proprietate și posesie părților vătămate terenul de 866 mp din comuna M. Hotărârea menționată a fost pusă în executare în data de 08.12.2009, procedându-se la măsurarea, delimitarea și marcarea cu țaruși a terenului respectiv, iar conform procesului-verbal de punere în posesie au fost prezente la acel moment părțile vătămate, precum și mai mulți martori. De asemenea, s-a mai constatat că pe terenul aparținând părților vătămate, inculpatul a construit o seră cu lungimea de 25 m și lățimea de 8 m, împiedicând astfel părțile vătămate să folosească terenul respectiv. Audiat în cursul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut că a construit această seră, dar s-a apărut susținând că terenul este proprietatea sa, că are un titlu de proprietate de la autorul său, invocând și că are pe rolul instanței o contestație la executare, nesoluționată încă. În raport de cele reținute din instanță, inculpatul C.G.:
- A. va răspunde pentru infracțiunea de nerespectarea hotărârilor judecătorești, prev. de art.271 alin.2 Cod penal;
  - B. nu va răspunde pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectarea a hotărârilor judecătorești, prev. de art. 271 alin. 2 Cod penal, întrucât formulând contestația la executare, era îndreptățit să folosească terenul;
  - C. nu va răspunde pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectarea hotărârilor judecătorești, prev. de art. 271 alin. 2 Cod penal, întrucât deține un titlu de proprietate asupra terenului.

Răspuns: A

- 2 În sarcina inculpatului s-a reținut că în seara zilei de 19.01.2011, s-a deplasat la locuința părții vătămate cu care se afla în proces de divorț pentru a o vizita pe minora rezultată din căsătoria celor doi, având asupra sa o geantă cu scule în care se afla și un termometru. Inculpatul a rămas în locuința părții vătămate și, în dimineața zilei de 20.01.2011, au plecat împreună la serviciu, cu același mijloc de transport în comun. Fără știrea părții vătămate, inculpatul a revenit în locuința acesteia, a intrat în bucătărie și a scos din pachetul de țigări pe care partea vătămată îl lăsase pe masă două țigări, în care a introdus mercur din termometrul pe care îl avea asupra sa. Cele două țigarete cu mercur au fost reintroduse în pachetul care a rămas pe masa din bucătărie unde îl lăsase partea vătămată. Când s-a întors acasă, intenționând să fumeze, partea vătămată a luat o țigară din pachetul care se afla pe masă și, observând că respectiva țigară era neobișnuit de grea și prezenta urme albicioase, a reușit să o mai fumeze, bănuind că inculpatul a introdus droguri în țigările respective. Din raportul de constatare tehnico științifică a rezultat că cele două țigări conțineau cantitatea de mercur indicată de specialiști ca fiind periculoasă pentru viață. În raport de situația de fapt mai sus descrisă, inculpatul:
- A. nu va răspunde penal, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 20 alin. 3 Cod penal;
  - B. va răspunde pentru tentativă la infracțiunea de omor calificat prev. de art. 20 rap. la art. 174, art. 175 alin. 1 lit. a, c Cod penal;
  - C. va răspunde pentru tentativă la infracțiunea de omor prev. de art. 20 rap. la art. 174 alin. 1 Cod penal.

Răspuns: B

- 3 Inculpata, la un interval de timp de două săptămâni după ce a născut o fetiță dintr-o relație de concubinaj, pe fondul relației tensionate cu concubinul său care refuza să recunoască faptul că este tatăl natural al minorei, a început să o lovească cu palmele peste cap și corp, violențe fizice în urma cărora minora a rămas parțial paralizată cu începere de la data de 8.05. 2012. Inculpata a reluat actele de agresiune fizică asupra minorei și în zilele de 12.05.2012 și 13.05.2012, decesul acesteia survenind în ziua de 14.05.2012. Inculpata urmează să răspundă pentru:
- A. infracțiunea de omor deosebit de grav prev. de art. 174 rap. la art. 175 alin. 1 lit. c, d și la art. 176 alin. 1 lit. a Cod penal, în concurs cu infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului, prev. de art. 306 Cod penal;
  - B. infracțiunea de omor deosebit de grav prev. de art. 174 rap. la art. 175 alin. lit. c și d și art. 176 alin. 1 lit. a Cod penal;
  - C. infracțiunea de omor calificat prev. de art. 174 rap. la art. 175 alin. 1 lit. c d Cod penal.

Răspuns: A

- 4 La data de 14 aprilie 2009, când a ajuns acasă, inculpatul M.C. constatând că îi lipseau mai multe bunuri din geantă și bănuind că acestea i-au fost sustrase de către B. A. - împreună cu care consumase anterior băuturi alcoolice -, s-a deplasat la locuința acestuia din urmă și a cerut restituirea lucrurilor. B.A. a negat acuzația adusă. La scurt timp, inculpatul a luat din domiciliu o sticlă de jumătate de litru în care se afla benzină și niște materiale textile, după care a revenit la locuința lui B.A. unde a dat foc materialelor textile pe care le-a aruncat pe unul din geamurile casei, aprinzând tocul din lemn. Auzind că inculpatul a revenit pentru a-și recupera bunurile, mama lui B.A., i-a permis accesul în casă, moment în care inculpatul a aruncat benzină pe ea. La strigătele mamei sale, au apărut B.A. și cei doi frați ai acestuia. Inculpatul a aruncat restul de benzină asupra lui B.A. și i-a dat foc. Din raportul de constatare medico-legală a rezultat că partea vătămată B.A. a avut arsuri pe 10% din suprafața corpului, precum și că leziunile au fost produse prin arsură termică cu flacăra și au necesitat pentru vindecare 45 zile de îngrijiri medicale, fără ca viața victimei să fie pusă în primejdie.

Fapta comisă de inculpat, constituie:

- A. tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav prev. de rt. 20 rap. la art. 174 alin. 1 Cod penal comb. cu art. 176 alin. 1 lit. a Cod penal;
- B. infracțiune de vătămare prev. de art. 181 Cod pen;
- C. tentativă la infracțiunea de omor calificat prev. de art. 20 rap. la art. 174 alin1 Cod penal comb. art. 175 alin.1 lit. e Cod penal.

Răspuns: C

- 5 Inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev. și ped. de art. 194 alin. 2 Cod penal cu reținerea stării de recidivă postcondamnatorie prev. de art. 37 lit. a Cod penal. Starea de recidivă s-a reținut în legătură cu o condamnare anterioară, dispusă printr-o hotărâre definitivă prin care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prev. de art. 215 alin. 1 și 3 Cod penal. Infracțiunea de șantaj a fost comisă de inculpat în perioada întreruperii executării acestei pedepse. În acest caz, instanța:

- A. va contopi cele două pedepse și va scădea perioada executată;
- B. va constata că în cauză sunt îndeplinite condițiile pluralității intermediare de infracțiuni;
- C. va contopi restul neexecutat din pedeapsa anterioară cu pedeapsa aplicată pentru a doua infracțiune.

Răspuns: C

- 6 Inculpatul M.D. împreună cu partea vătămată V.G., după ce au consumat băuturi alcoolice, s-au deplasat, însoțiți fiind de martora M.P., la un depozit pentru a procura lemne de foc. La întoarcerea spre casă, au mai cumpărat două sticle cu vin pentru a le consuma la domiciliul inculpatului. Pe fondul consumului de alcool, inculpatul a început să se certe cu partea vătămată, conflictul fiind aplanat temporar de martorul R.M., concubinel martorei M.P. În jurul orelor 21:30, în timp ce M.D. și V.G. se aflau în sufragerie, conflictul a reizbucnit, inculpatul fiind zgâriat cu lama unui cuțit în zona feței de către partea vătămată. Din acest motiv, M.D. a mers în bucătărie, a luat un cuțit și i-a aplicat părții vătămate o lovitură în zona gâtului, activitatea infracțională fiind observată de martora minoră M.M., care a anunțat pe ceilalți martori aflați în dormitor (B.F., M.P. și R.M.) despre cele întâmplate, aceștia contactând telefonic serviciul ambulanță și organele de poliție. Ca urmare a loviturilor primite, partea vătămată V.G. a fost transportată și internată la spital, din raportul de expertiză medico-legală, rezultând că aceasta a prezentat o plagă înjunghiată cu secțiune sternocleidomastoidian, omohioidian și trahee cu hemoragie artero-venoasă abundentă. S-a dispus condamnarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 20 raportat la art. 174 C. pen., cu reținerea dispozițiilor art. 73 lit. b) Cod penal. Pedeapsa este legală dacă tribunalul va aplica inculpatului M.D.:

- A. 5 ani închisoare, cu executare în regim de detenție;
- B. 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;
- C. 1 an și 4 luni închisoare, cu executare în regim de detenție.

Răspuns: B

- 7 La data de 30 martie 2000, B.I. senior a dobândit, în baza Certificatului de moștenitor nr. 21/2000 eliberat de către Biroul Notarial Public D.V., mai multe parcele de teren care au aparținut defunctei B.A. Prin contractul de întreținere nr. 2157 din 2 noiembrie 2000, autentificat de către același birou notarial D.V., B.I. senior a transmis fiului său B.I. junior și soției acestuia B.F. nuda proprietate asupra terenurilor dobândite anterior prin moștenire. Întrucât noii proprietari ai terenurilor (soții B.I. junior și B.F.) au dorit să înstrăineze o parcelă din aceste terenuri, la data de 15 februarie 2001, B.I. senior a renunțat prin declarație notarială la dreptul de uzufruct.
- Pentru că terenurile deținute de către soții B.I. junior și B.F. erau situate într-o zonă cu potențial economic, numitul M.I. i-a contactat pentru a cumpăra două parcele, între soții B. și M.I. având loc mai multe discuții în acest sens.
- În baza acestor discuții, inculpatul B.I. junior s-a prezentat la biroul notarial al inculpatei V.S. având la el actele necesare încheierii contractului de vânzare-cumpărare, unde s-a întâlnit cu martora P.D., juristă la firma cumpărătorului M.I. Actele aduse de inculpatul B.I. junior au fost preluate de notarul V.S. care a trecut la redactarea actului, iar ulterior, venind și martorul M.I., cei doi au semnat actul de vânzare-cumpărare. Anterior, martorii I.I. și M.N. au luat, la solicitarea martorului M.I., suma de 200 milioane lei vechi de la M.I. și de la soția acestuia și i-au predat martorei P.D., care i-a dat inculpatului B.I. junior ca preț al contractului.
- În ceea ce-l privește pe notarul public V.S., s-a reținut că acesta a respectat procedura încheierii actului notarial, având astfel convingerea că B.I. junior este adevăratul proprietar al bunului înstrăinat.
- Instanța va reține că inculpatul B.I. junior a săvârșit:**
- A. infracțiunea de fals în declarații, prev. de art. 292 Cod penal;
  - B. infracțiunea de fals în declarații, prev. de art. 292 Cod penal, și infracțiunea de fals privind identitatea, prev. de art. 293 alin. 1 Cod penal;
  - C. infracțiune de fals în declarații, prev. de art. 292 Cod penal, infracțiunea de fals privind identitatea, prev. de art. 293 alin. 1 Cod penal, și participație improprie la infracțiunea de fals intelectual, prev. de art. 31 alin. 2 rap. la art. 289 Cod penal.

Răspuns: C

- 8 Inculpatul D.V., comisar în cadrul Găzii Financiare, având statut de funcționar public și ca atribuții principale de serviciu exercitarea controlului operativ și inopinat privind prevenirea, descoperirea și combaterea oricăror acte și fapte care au ca efect evaziunea și fraudă fiscală, scop în care încheia acte de control prin care constata contravențiile săvârșite și aplica sancțiunile prevăzute de lege, sub promisiunea că va acorda protecție unor firme prin neefectuarea de controale, anunțarea controalelor efectuate de alți colegi, neaplicarea/aplicarea la limita minimă legală de sancțiuni contravenționale, a pretins bani și alte foloase de la reprezentanții ai două societăți comerciale. Astfel:
- a) în luna noiembrie 2005, inculpatul a solicitat martorei denunțatoare P.A. să-i achiziționeze în leasing prin firma sa, un autoturism S. - avansul și ratele fiind achitate de inculpat - pretinzând ca aceasta să-i restituie TVA aferent în sumă de 13.400 lei din care a și încasat în luna ianuarie 2006 suma de 3.000 lei, corespondentul TVA-ului deductibil pentru avans și prima rată achitată (contractul de leasing financiar a fost încheiat la 9 noiembrie 2005 între societatea comercială U. - reprezentată de martora denunțatoare P.A. - și societatea comercială P. prin dealer-ul autorizat societatea comercială I., valoarea totală a autoturismului fiind de 31.019,48 euro, iar TVA aferent de 3920,81 euro; avansul în sumă de 153.350.000 lei (rol) a fost achitat de inculpat prin firma contractantă care a întocmit ordinul de plată respectiv; ratele lunare au fost achitate în același condiții, sumele de bani respective fiind remise denunțatoarei de către inculpat prin intermediul martorului A.C.; restituirea TVA deductibil în suma 3.000 lei în luna ianuarie 2006 s-a făcut de denunțatoare în prezența martorului T.C.; autoturismul achiziționat în condițiile amintite a intrat imediat în posesia inculpatului fără a se încheia vreo procură în acest sens, fiind folosit neîntrerupt de acesta până la 15 ianuarie 2007, când a fost indisponibilizate de poliție).
- b) în perioada august - septembrie 2006, în aceleași condiții inițial arătate, inculpatul a pretins și primit de la martorul denunțator T.C., ca administrator al societății comerciale B., servicii gratuite în valoare de 3.500 lei constând în montare tâmplărie PVC la locuința proprietate personală (lucrarea a fost executată în integralitate în perioada arătată de societatea denunțatorului cu angajații acesteia, iar inculpatul nu a prezentat deviz ori factură fiscală pentru lucrarea amintită; în perioada ianuarie 2005 și până la formularea denunțului, reprezentanții Găzii Financiare nu au efectuat controale la societatea comercială B.).
- Inculpatul D.V. a săvârșit:

- A. o infracțiune de luare de mită, prev. de art. art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal rap. la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. 2 Cod penal;
- B. o infracțiune de luare de mită, prev. de art. art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal rap. la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și o infracțiune de primire de foloase necuvenite, prev. de art. 256 Cod penal, în concurs;
- C. două infracțiuni de luare de mită, prev. de art. art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal rap. la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, în concurs.

Răspuns: C

- 9 La data de 19.04.2011, martorul denunțator V.N. s-a prezentat la Serviciul Public Comunitar Local pentru evidența persoanei unde a luat legătura cu inculpata A. M care, conform fișei postului avea ca sarcini de serviciu, preluarea, verificarea și înaintarea lucrărilor de stare civilă, eliberarea actelor de identitate, primirea documentelor pentru eliberarea pașapoartelor, ridicarea și eliberarea pașapoartelor, și a depus documentația pentru eliberarea cărții de identitate pentru fiica sa în vârstă de 14 ani, precizând că dorește eliberarea actului în regim de urgență. Inculpata a dat curs solicitării martorului astfel că în ziua de 20.04.2011 l-a apelat telefonic, martorul prezentându-se la biroul inculpatei și ridicând actul de identitate al fiicei sale. Cu această ocazie, martorul a dat inculpatei pentru serviciul prestat suma de 50 Euro și un pachet de cafea, bunuri pe care inculpata le-a primit și a discutat cu aceasta despre eliberarea în regim de urgență și a pașaportului pentru fiica sa. Inculpata a primit de la martor documentația necesară pentru întocmirea pașaportului și suma de 100 lei, reprezentând contravaloarea taxelor., asigurându-i că se va rezolva problema. Ulterior, inculpata i-a spus martorului că a discutat cu funcționarii de la Serviciul pașapoarte și i-a cerut suma de 100 lei, contravaloarea unor produse pe care a susținut că le dăduse acestora pentru urgentarea întocmirii pașaportului, sumă pe care a și primit-o. Revenind în țară, la data de 16.06.2011 și constatînd că fiica sa nu a primit pașaportul, martorul a luat legătura cu un funcționar din cadrul Serviciului pașapoarte de la care a aflat procedura de urmat pentru obținerea pașaportului în regim de urgență și taxele ce trebuiau plătite. După obținerea pașaportului, martorul a anunțat organele de poliție și a contactat-o telefonic pe inculpată, ocazie cu care i-a spus că a intrat în posesia pașaportului și că dorește să-i mulțumească pentru ajutor. Cu ocazia întâlnirii din data de 21.06.2011, martorul i-a dat inculpatei suma de 150 Euro, fiind prinsă în flagrant.

În raport de situația de fapt mai sus expusă, în sarcina inculpatei se vor reține:

- A. infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 254 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal;
- B. două infracțiuni de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 alin. 1 Cod penal în concurs cu o infracțiune de luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 Cod penal;
- C. infracțiunea de luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 Cod penal în concurs cu infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 257 Cod penal.

Răspuns: B

- 10 Inculpatul, procuror șef Secție Urmărire Penală în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunal, cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la locuința martorului denunțator, a ridicat de la acesta mai multe bunuri, printre care 2 săbii și 2 arme de vânătoare pe care le-a sigilat și le-a depus la sediul parchetului într-un loc amenajat pentru depozitarea corpurilor delictive. După ce inculpatul a dispus trimiterea în judecată a martorului denunțator pentru mai multe infracțiuni, printre care, vătămare corporală gravă și nerespectarea regimului armelor și munițiilor, între cei doi au avut loc mai multe discuții prilejuite de cercetările pe care inculpatul le efectua față de martor în alte cauze, ocazie cu care martorul denunțator i-a propus inculpatului să-i restituie bunurile aflate în custodia parchetului, invocând valoarea sentimentală pe care o au respectivele bunuri pentru el. La începutul lunii decembrie 2011, inculpatul a fost de acord să-i restituie martorului bunurile aflate în custodia parchetului, cu condiția ca acesta să aducă în locul lor alte bunuri asemănătoare. La sugestia inculpatului, martorul a achiziționat din comerț 2 săbii, iar inculpatul, la data de 9 decembrie 2011 a substituit săbiile inițiale cu cele aduse de martorul denunțator, primind de la acesta, în ziua de 10 decembrie 2011, suma de 2000 lei, pentru schimbul efectuat. Cu această ocazie, inculpatul a fost de acord ca prin aceeași modalitate să-i restituie denunțatorului și armele de vânătoare ridicate cu ocazia percheziției domiciliare, stabilind ca dată a substituirii și restituirii bunurilor, ziua de 18 decembrie 2011. La această dată, martorul denunțator s-a prezentat la sediul parchetului, a dat inculpatului bunurile cumpărate și suma de 2000 lei, după care acesta din urmă a substituit armele inițiale cu cele aduse de martor și le-a restituit acestuia.

În raport de situația de fapt mai sus expusă, în sarcina inculpatului se va reține:

- A. o infracțiune de luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și infracțiunea de favorizare a infractorului, prev. de art. 264 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, în concurs;
- B. o infracțiune de abuz în serviciu prev. de art. 248 alin. 1 Cod penal și o infracțiune de luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 Cod penal, în concurs;
- C. o infracțiune de luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal.

Răspuns: A

- 11 Tribunalul X l-a condamnat pe inculpatul VG la o pedeapsă de 3 ani închisoare și interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a) teza a II-a, lit.b) din Codul penal pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1 și 2 Cod penal cu aplicarea art.320 ind.1 din Codul de procedură penală. Împotriva sentinței tribunalului au declarat apel Ministerul Public și inculpatul, Ministerul Public criticând sentința pentru netemeinicia pedepsei aplicate. La termenul de judecată inculpatul și-a retras apelul.

Curtea de Apel a respins ca nefondat apelul Ministerului Public și a luat act de retragerea apelului inculpatului. Împotriva hotărârilor au declarat recursuri inculpatul și Ministerul Public. Inculpatul a solicitat achitarea, iar Ministerul Public a criticat hotărârile referitor la cuantumul mic al pedepsei aplicate.

Recursul declarat de inculpat este:

- A. admisibil pentru că și în recursul procurorului se poate dispune o soluție în favoarea inculpatului
- B. nefondat, deoarece a beneficiat de aplicarea prevederilor art.320 ind.1 din Codul de procedură penală
- C. inadmisibil

Răspuns: C

- 12 La data de 5.12.2012, Judecătoria X este sesizată de către Parchetul de pe lângă Judecătoria X pentru ca în baza art.112 lit.b) Cod penal să dispună luarea măsurii de siguranță față de făptuitorul ID care a fost cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.180 alin.1 ind.1 Cod penal. Prin sentința din 15.12.2012, Judecătoria X a respins cererea procurorului cu argumentația că făptuitorul nu a fost iresponsabil la data comiterii faptei, ci doar a prezentat tulburări de comportament.

Împotriva sentinței a declarat recurs Ministerul Public.

Competența de a judeca recursul aparține:

- A. judecătoriei
- B. tribunalului
- C. curții de apel

Răspuns: B

- 13 La data de 10.12.2012, Tribunalul X este sesizat de către Parchetul de pe lângă Tribunalul X cu judecarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii prev. de art.183 Cod penal. La termenul din 10.01.2013, inculpatul a declarat personal că recunoaște săvârșirea faptei reținute în actul de sesizare a instanței și a solicitat să beneficieze de procedura simplificată prev. de art.320 ind.1 din Codul de procedură penală.

La același termen, instanța a pus în discuție din oficiu schimbarea încadrării juridice, iar după ce a luat concluziile inculpatului și Ministerului Public, a dispus prin încheiere schimbarea încadrării juridice în infracțiunea prev. de art.174 Cod penal.

Ulterior, având în vedere ora înaintată, tribunalul a acordat termen în continuare pentru dezbateri pentru a doua zi.

La acest termen, inculpatul a formulat cerere de recuzare a judecătorului arătând că acesta a devenit incompatibil potrivit art.47 Cod procedură penală, deoarece prin schimbarea încadrării juridice a soluționat parțial cauza.

Cererea inculpatului:

- A. va fi respinsă ca inadmisibilă de judecătorul în fața căruia a fost formulată, deoarece în procedura simplificată prevăzută de art. 320 ind.1 C.p.p. este posibilă schimbarea încadrării juridice a faptei
- B. va fi analizată de un alt complet și va fi admisă
- C. va fi analizată de un alt complet și va fi respinsă

Răspuns: C

- 14 Prin sentința penală nr. 1 pronunțată de Curtea de Apel X inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii cu executare în regim de detenție, sentința rămânând definitivă prin nerecurare la data de 12.03.2013.

Același inculpat a fost condamnat la pedeapsa închisorii prin sentința penală nr. 2 pronunțată de Tribunalul X, sentință definitivă la data de 25.06.2013 prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție. Condamnatul a formulat cerere de contopire a pedepselor, înregistrată pe rolul Tribunalului X la data de 08.09.2013.

La termenul din 27.09.2013 prezent în fața Tribunalului X și asistat de apărător ales condamnatul a arătat că își retrace cererea de contopire, instanța luând act de această împrejurare.

Împotriva sentinței a formulat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul X.

Curtea de Apel X, sesizată cu recursul declarat de parchet:

- A. va admite recursul declarat de parchet și va dispune trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul X
- B. va admite recursul declarat de parchet, va constata că este instanța competentă să soluționeze în fond cererea de contopire și va reține cauza pentru judecarea cererii de contopire în complet legal constituit
- C. va respinge recursul declarat de parchet ca nefondat

Răspuns: A

- 15 Prin sentința penală pronunțată de Judecătoria X s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire formulată de condamnat, discutarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire având loc fără participarea revizuentului, fără citarea acestuia și în lipsa unui apărător ales sau din oficiu.

Împotriva sentinței penale a formulat recurs condamnatul, invocând faptul că judecarea admisibilității în principiu a avut loc în lipsa unui apărător ales sau din oficiu, deși el este deținut, și acest fapt contravine dreptului la apărare garantat de Constituție

Instanța de recurs, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale:

- A. va respinge recursul formulat ca inadmisibil cu motivarea că aspectele invocate în motivare nu privesc chestiuni ce țin de fondul cauzei ci de probleme procedurale luate în vederea unei mai bune administrări a actului de înfăptuire a justiției și în scop preventiv în vederea înlăturării unor obstacole ce pot fi de natură să ducă la o tergiversare nejustificată a soluționării cauzei
- B. va respinge recursul formulat ca nefondat întrucât față de jurisprudența Curții Constituționale nu s-ar putea considera că desfășurarea acestei etape prealabile ar fi susceptibilă de înfrângerea dreptului la apărare, întrucât acesta presupune posibilitatea neîngrădită a oricărei persoane interesate de a se apăra ori de a-și angaja un apărător atunci când o autoritate se pronunță asupra unei probleme ce ține de fondul unui litigiu
- C. va admite recursul declarat de condamnat cu motivarea că a fost încălcat dreptul la apărare deoarece mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor extraordinare de atac, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional, putând stabili prin lege procedura de judecată și modalitatea de exercitare a căilor de atac

Răspuns: B

- 16 Inculpatul a fost reținut la data de 23.01.2013 ora 16,00 fiind prezentat a doua zi Tribunalului X cu propunere de arestare preventivă, împreună cu alți inculpați. După audierea inculpatului și a celorlalte persoane pentru care se formulase propunere de arestare preventivă, în prezența apărătorului din oficiu, s-a acordat cuvântul în dezbateri. Judecătorul a constatat în timpul dezbaterilor că cele 24 de ore menționate în ordonanța de reținere a inculpatului au expirat, astfel că a permis inculpatului să părăsească sala pentru câteva minute, însă acesta nu s-a întors, astfel că nu a fost prezent la pronunțarea încheierii și mandatul de arestare preventivă nu i-a fost înmănat, fiind emis în lipsa sa.

Inculpatul a fost depistat la data de 30.01.2013, depus în arestul IPJ X, unde în aceeași zi a formulat recurs împotriva încheierii din data de 24.01.2013 a Tribunalului X. În fața instanței de recurs a invocat că nu a fost prezentat judecătorului pentru a fi audiat cu ocazia punerii în executare a mandatului de arestare preventivă, deși era incidentă procedura prevăzută de art. 150 al.2 C.p.p., că soluția instanței nu i-a fost comunicată, astfel că arestarea sa a avut loc cu încălcarea dispozițiilor privind dreptul la apărare și la executarea mandatului de arestare preventivă emis în lipsă. Curtea de Apel X:

- A. va respinge recursul declarat de inculpat pentru motivele invocate, ca nefondat
- B. va respinge recursul ca tardiv formulat
- C. va admite recursul declarat de inculpat și va dispune trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță deoarece au fost încălcate dispozițiile imperative privind punerea în executare a mandatului de arestare preventivă emis în lipsă

Răspuns: A

- 17 Inculpatul NN a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, reținându-se în sarcina lui că a sustras mai multe bijuterii din aur, care au fost găsite la domiciliul său, cu ocazia percheziției domiciliare.

La primul termen de judecată, inculpatul, asistat de apărător ales, a solicitat să se constate nulitatea procesului verbal de percheziție domiciliară cu motivarea că nu a participat la percheziție, iar bijuteriile au fost plasate la domiciliul său de partea vătămată și de organele de poliție.

Instanța de fond analizează nulitatea procesului verbal de percheziție:

- A. ca o chestiune prealabilă, conform art. 44 C.p.p., deoarece de soluția dată depinde soluționarea cauzei
- B. odată cu soluționarea fondului cauzei, în cadrul analizei legalității probelor administrate
- C. oricând în cursul cercetării judecătorești, până la dezbateri

---

Răspuns: B

- 18 Inculpatul X a fost trimis în judecată în stare de arest preventiv prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial T pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de risc. În cursul judecății, prin încheiere, instanța a admis cererea de liberare provizorie pe cauțiune formulată de inculpat și a dispus punerea în libertate a acestuia. Prin sentința penală pronunțată de Tribunalul T s-a dispus achitarea inculpatului pentru că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de droguri de risc, reținându-se că acesta a fost provocat de agenții de poliție să comită infracțiunea. Instanța de fond, în soluționarea cauzei:

- A. nu este obligată să se pronunțe asupra încetării liberării provizorii pe cauțiune, neexistând niciun text de lege care să reglementeze acest aspect
- B. poate menține liberarea provizorie pe cauțiune, deoarece hotărârea nu este definitivă
- C. dispune încetarea liberării provizorii pe cauțiune

Răspuns: C

19 În data de 01.01.2003 s-a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul M.M. pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, reținându-se că începând cu 01.01.2002 învinuitul, în calitate de administrator al SC 450 SRL, a efectuat operațiuni comerciale generatoare de venituri pe care nu le-a înregistrat în documentele contabile ale societății și nu le-a declarat autorităților fiscale.

În luna ianuarie 2011 procurorul a autorizat folosirea investigatorilor sub acoperire care l-au contactat pe învinuit în urma unui anunț postat de acesta pe merchandise.ro în care oferea spre vânzare paleți de lemn. Cu aceasta ocazie învinuitul le-a vândut fără factură 1 tonă de paleți de lemn polițiștilor sub acoperire.

În luna februarie 2011 organele de cercetare penală s-au prezentat la sediul social al SC 450 SRL și, cu autorizarea procurorului, au pătruns în incinta imobilului în vederea efectuării unui control tematic, ocazie cu care au ridicat documentele contabile ale societății precum și bunurile care se aflau în depozitul societății comerciale.

La data de 01.01.2012 inculpatul MM a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată. La data de 09.05.2013 inculpatul M.M. a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare cu aplic. art. 81 Cp. Împotriva hotărârii nu a fost formulată cale de atac. Având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului la un proces echitabil care dintre următoarele aspecte nu constituie o încălcare a garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenție:

- A. durata totală a procedurilor în materie penală de aproape 10 ani, prin raportare la complexitatea cauzei, numărul persoanelor cercetate, atitudinea autorităților și activitățile efectuate
- B. efectuarea controlului tematic la sediul social al SC 450 SRL cu autorizarea procurorului și pătrunderea în incinta birourilor și depozitului societății de unde au fost ridicate documente contabile și bunuri
- C. folosirea investigatorilor sub acoperire și achiziționarea bunurilor fără factură de la învinuit ca urmare a anunțului postat de acesta pe internet

---

Răspuns: C

- 20** Z, cetățean român domiciliat în municipiul B din România, este urmărit penal în Ungaria pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de tâlhărie pe teritoriul acestui din urmă stat. Instanța maghiară competentă a emis un mandat european de arestare privind pe cetățeanul Z și a sesizat instanța competentă română, pentru predarea acestuia. Z invocă în fața instanței române că a fost audiat în fața instanței maghiare fără a fi asistat de avocatul ales, ci doar în prezența unui apărător din oficiu, care nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile. Z invocă încălcarea dreptului la apărare și susține că această încălcare constituie un motiv de refuz de executare a mandatului european de arestare. Instanța română, constatând că este necesară pronunțarea unei hotărâri preliminare, sesizează CJUE cu:
- A. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând efectul direct al Deciziei - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre;
  - B. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând interpretarea articolelor relevante din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și a articolului 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;
  - C. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând validitatea articolelor relevante din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și a articolului 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Răspuns: B